

ÁKÆRDUR FYRI DRÁPSROYND

Smekkaði til ákærda

Maðurin vaknaði, tá unga gentan kemur inn í kamarið, og beint í hølunum av henni kemur ákærði maðurin

Leo Poulsen

Maðurin í húsinum greiddi frá, at tey altíð plagdu av læsa hurðina, tá tey tørnaðu inn, men hetta kvøldið var yngsti sonur teirra úti, so tey roknaðu við, at hann fór at læsa huðrina, tá hann kom heim.

Men hann var farin innar í stovuna at hyggja at sjónvarpi, og var sovnaður. So úthurðin stóð óløst.

Hann vaknaði av, at unga gentan kom innar í kamarið, og fór aftur um høvdalagið hjá konuni at goyma seg. Henni á baki kom ákærði maðurin og hann gekk yvir um seingina og legði seg oman á konuna.

Hann undraðist á, at gentan hevði málað seg um kroppin, tí hann dugdi ikki at ímynda sær, at talan var um blóð.

Hann legði eisini til merkis, at unga gentan var nakin, bara ílatin trussur.

Tá ákærði maðurin hevði lagt seg oman á konuna róp-

ti hon beinanvegin, at hann hevði stungi seg.

Hann leyp úr seingini, men komin á fótalagið, sortnaði tað fyri honum, og hann veit ikki, hvussu leingi hann hevur staðið har soleiðis.

Tá hann raknar við aftur, stendur ákærði andlit til andlits við ákærda, men av einihvørjari orsök vendir ákærði sær og hyggur inn í veggjin. Tá meddar maðurin til í nakkan á ákærda, ið líkasum hoyknar nakað, og síðani fer ákærði maðurin til dørs, og gongur róliga yvir móti demninginum og síðani hvørtur um hann.

Stóð um lív

Maðurin fer tá eftir telefonini og ringir 1-1-2. Meðan hann ger tað, fer hann út úr kamarinum og hyggur yvir móti Hvannasundi. Hann sær tá ákærda mannin ganga róliga yvir móti demninginum og hvørtur um hann.

Tá hann er liðugur at

tosa við politiið hyggur hann niður og sær tá, at tað flýtur undir honum við blóði, og tástaðni varnast hann, at eisini hann er stungin.

Hann hevði í uppruna boðunum til politiið sagt, at tað vóru tvey, sum vóru stungin, nú vóru tey so trý, og stutta løtu seinni kemur so abbasonurin, sum eisini bløðir illa.

Tað gekk bert stutt tíð, til politiið var á staðnum, og maðurin turnaði aftur og fram. Tann eini pollitisturin

var ættaður haðani, og hann bað mannin um at seta seg niður, og hann so gjørdi.

Stutta tíð seinni komu so sjúkrabilar, og maðurin fór sum tann fyrsti avstað.

Hann greiddi frá, at hann kendi seg sum so væl fyri, og komin á sjúkrahúsið ringdi hann til dóttir sína í Danmark at siga henni frá standinum.

Men ein sjúkrasystir tók telefonina frá honum, og meðan hon stendur og høsnast við telefonina fær maðurin eina øgiliga pínu,

og hann var so koyrdur inn á skurðstovuna beinanvegin.

Hann hoyrði seinni, at tað var komið hol á eina gøgn í búkinum, og at tað fleyt hálvurannar litur av blóði í maganum.

Tað stóð tí um lív hjá manninum, og var hann ikki komin undir læknahond so skjótt kundi hann lættliga havt mist lívið.

Hevur ávirkað

Hendingin hevur havt stóra ávirkan á mannin. Hann

greiddi frá í rættinum, at hann hevði sagt við gentuna, tá hon kom saman við abbasoni teirra, at hon skuldi altíð verða hjartaliga vælkomnin í teirra heim.

Hann segði, at hann var glaður fyri, at hurðin ikki var læst hesa náttina, tí tað hevði verið ræðuligt at vakna upp tann morgunin og funnið gentuna deyða á trappuni.

Hann vildi illa siga frá, hvussu hendingin hevði ávirkað hann, men hann greiddi frá, at ta einu náttina vaknaði hann av, at konan rópti: Lat vera, lat vera. Hann varnaðist tá, at hann hevði ligið og sligið konuna.

Tað vóru slíkar hendingar, ið komu fyri, men hann vildi ikki siga meira um tað.

Hann hevði eisini verið óarbeiðsførur í tveir mánaðar, og tað hevði kostað honum 41.000-42.000 krónur í mistari arbeiðsinntøku.

Mintist ikki nógv frá hendingini

Eldra kvinnan minnst ikki nógv í dag frá tí, sum hendi hendan sunnumorgunin, 14. juli í fjør

Leo Poulsen

Hon greiddi frá, at tey tørnaðu inn um miðnáttina, og hon raknar ikki við, fyrr enn unga gentan vakir hana os sigur, at onkur roynir at kvala hana.

Hon fær vakt mann sín, men verður so burtur, tí ákærði maðurin legði á hana.

Hon segði seg vera burtur eina løtu, men raknaði við aftur, meðan maður hennara tosar í telefon við politiið.

Tað gekk tó ikki leingi, til hon aftur bleiv burt-

ur. Hon sigur seg ikki minnst serliga nógv frá tí, sum fór fram. Hon minnst tó, at ákærði maðurin legði seg oman yvir seg.

Hon minnst eisini, at unga gentan legði seg á koddan aftan fyri høvdið á sær. Hon segði seg hinvegin ikki varnast at verða stungin, fyrr enn hon ætlaði sær úr seingini.

Hon var við í einari endurskapan av hendingini, sum politiið tók upp á video, og hon gekk heilt niður í smálutir.

Bjargaði helst lívinum hjá gentuni

Hann vaknaði av rópunum frá gentuni, og tá hann kemur innar í kamarið sær hann, at ákærði situr oman á henni

Leo Poulsen

Tá ungi maðurin kemur innar í kamarið hjá gentuni, fer ákærði ímóti honum, og ákærði maðurin hevur ein knív í hondini.

Ákærði sat á lørnunum á gentuni, sum lá á búkinum. Hurðin var afturlatin og ungi maðurin sá ikki knívin beinanvegin. Ákærði maðurin var eisini í svørtum handsfum.

Teir báðir vóru annars bestu vinir, og sjálvst um teir ikki altíð vóru samdir, vóru teir kortini ikki óvinir. Hann hevði heldur ikki sæð ákærda fullan ofta.

Hann langar út við knívinum, sum rakar unga mannin í hálsin og síðani verður hann stungin nakrar ferðir í ryggin, áðrenn ákærði aftur fær hondina og knívin fram um aftur. So verður ungi maðurin stungin fleiri ferðir í búkin og í lærið.

Ungi maðurin fær so tikið ákærda í albogan innanvert, og verður tá stungin í armin nakrar ferðir, men ungi maðurin fær tá felt ákærda niður í einar trappur, sum ganga upp á í miðhæddina.

Hann bað fleiri ferðir ákærda um at gevast, og hann metti ikki, at ákærði var glaður um at siggja seg.

Meðan ungi maðurin heldur ákærda niðri í trappuni, rennir gentan fram við teimum inn í kamarið hjá systir unga mannin og fer út gjøgnum vindeyggað.

Ungi maðurin slepti so ákærda, men reyk avstað aftan á gentuni og fór sama veg út gjøgnum vindeyggað.

Hann fór so upp á og inn í køkin, og hann ætlaði sær at ringja eftir politinum. Men hann lat seg í staðin í skógv-arnar og fór til gongu yvir til ommu og abba sín.

Hann legði til merkis, at tað var blóð á hondtakinum á úthurðini. Hann merkti, at hann bløddi illa, og hann

merkti, at hann misti máttin.

Ungi maðurin fór síðani innar og upp í kamarið hjá teimum gomlu, og sá, at omman troystaði gentuna.

Ákærda sá hann ikki aftur.

Hann segði tað vera ógvuliga hart, at tað skuldi vera sín góði vinur, sum hevði gjørt hetta ímóti sær, men at hann hevði tað gott nú.

Tað er eisini ógvuliga sannlíkt, at ungi maðurin bjargaði lívinum hjá gentuni.